

ASSAR
ART
GALLERY

www.assarartgallery.com

تهران، کریم خلیل زاده، خیابان لیلی شهر، کوچه فرشان، شماره ۱۶
کد پستی ۱۵۸۳۴ تلفن: ۸۸۳۲۶۶۸۹ فکس: ۸۸۳۴۳۹۴۷
16 BARFOROUSHAN ALLEY,
IRANSHahr ST., KARIMKHAN ZAND ST.,
15836 TEHRAN-IRAN.
PHONE: (+9821) 88326689
FAX: (+9821) 88343947
info@assarartgallery.com

نه! تاریخ را فاتحان نمی‌نویسند...

"NO! THE HISTORY IS NOT WRITTEN BY THE VICTORS..."

Babak Roshaninejad

1977 Hamedan, Iran Education Majoring in Political Science Selected Solo Exhibitions 2012 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2009 The Steps Gallery, London, UK 2008 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2005 Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran Selected Group Exhibitions 2012 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2009 Assar Art Gallery, 101: Oil and Its Aftermath, Tehran, Iran 2008 Saba Cultural Center, Art Expo, Tehran, Iran 2007 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2007 Mah-e-Mehr Gallery, Tehran, Iran 2001 Niavaran Palace, Tehran, Iran Art Fairs 2012 Art Moscow, Moscow, Russia 2011 Contemporary Istanbul, Istanbul, Turkey 2011 Art Dubai, Dubai, UAE 2010 Contemporary Istanbul, Istanbul, Turkey 2010 Art Dubai, Dubai, UAE Public Collections 2009 The Tehran Museum of Contemporary Art Books 2010 Sleeping in Street, Nazar Publication 2010 From the Unexpectedness of Culture, Saales Publication 2009 Art and Minority Discourse, Sourceh Publication 2008 Art and Hidden Mechanism (Selected Essays, 2001-2007), Saales Publication Short Films 2006 "One Way Street," director 2000 "One Accident, One Script", director

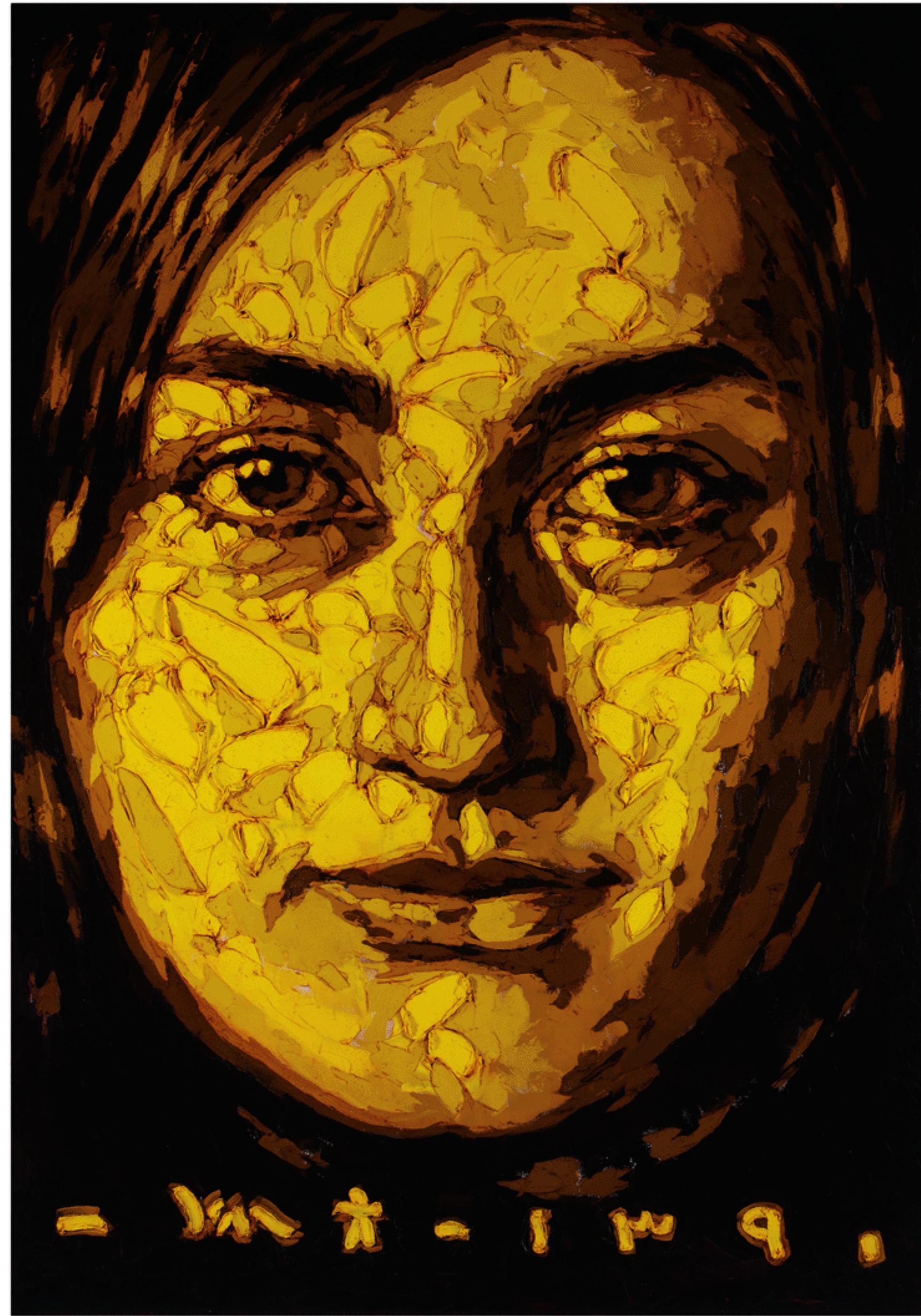
بابک روشنیزاد

۱۳۵۶ همدان، ایران تحصیلات دانشجوی علوم سیاسی برگزیده نمایش‌های انفرادی ۱۳۹۱ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۸ گالری استپس، لندن، انگلستان ۱۳۸۷ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۴ خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران برگزیده نمایش‌های گروهی ۱۳۹۰ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۸ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۷ فرهنگسرای صبا، تهران، ایران ۱۳۸۶ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۶ گالری ماه مهر، تهران، ایران ۱۳۸۰ کاخ نیاوران، تهران، ایران نمایش‌های بین‌المللی (آرت فرها) ۱۳۹۱ آرت مسکو، مسکو، روسیه ۱۳۹۰ کاتیمپوری استانبول، استانبول، ترکیه ۱۳۹۰ آرت دوبی، دوبی، ایالات متحده عربی ۱۳۸۹ کاتیمپوری استانبول، استانبول، ترکیه ۱۳۸۹ آرت دوبی، دوبی، ایالات متحده عربی مجموعه‌های عمومی ۱۳۸۸ موزه هنرهای معاصر تهران، تهران، ایران کتاب‌ها ۱۳۸۹ ۱۳۸۰ - ۱۳۸۶ خوابیدن در خیابان، نشر نظر ۱۳۸۵ از ناپیتکامی فرهنگ، نشر ثالث ۱۳۸۸ هنر و گفتگمان اقلیت، نشر سوده ۱۳۸۷ هنر و مکانیسم پنهان (مجموعه مقالات ۱۳۸۶ - ۱۳۸۰)، نشر ثالث فیلم‌های کوتاه ۱۳۸۵ "خیابان یک طرفه"، کارگردان ۱۳۷۹ "یک تصادف، یک فیلم‌نامه"، کارگردان

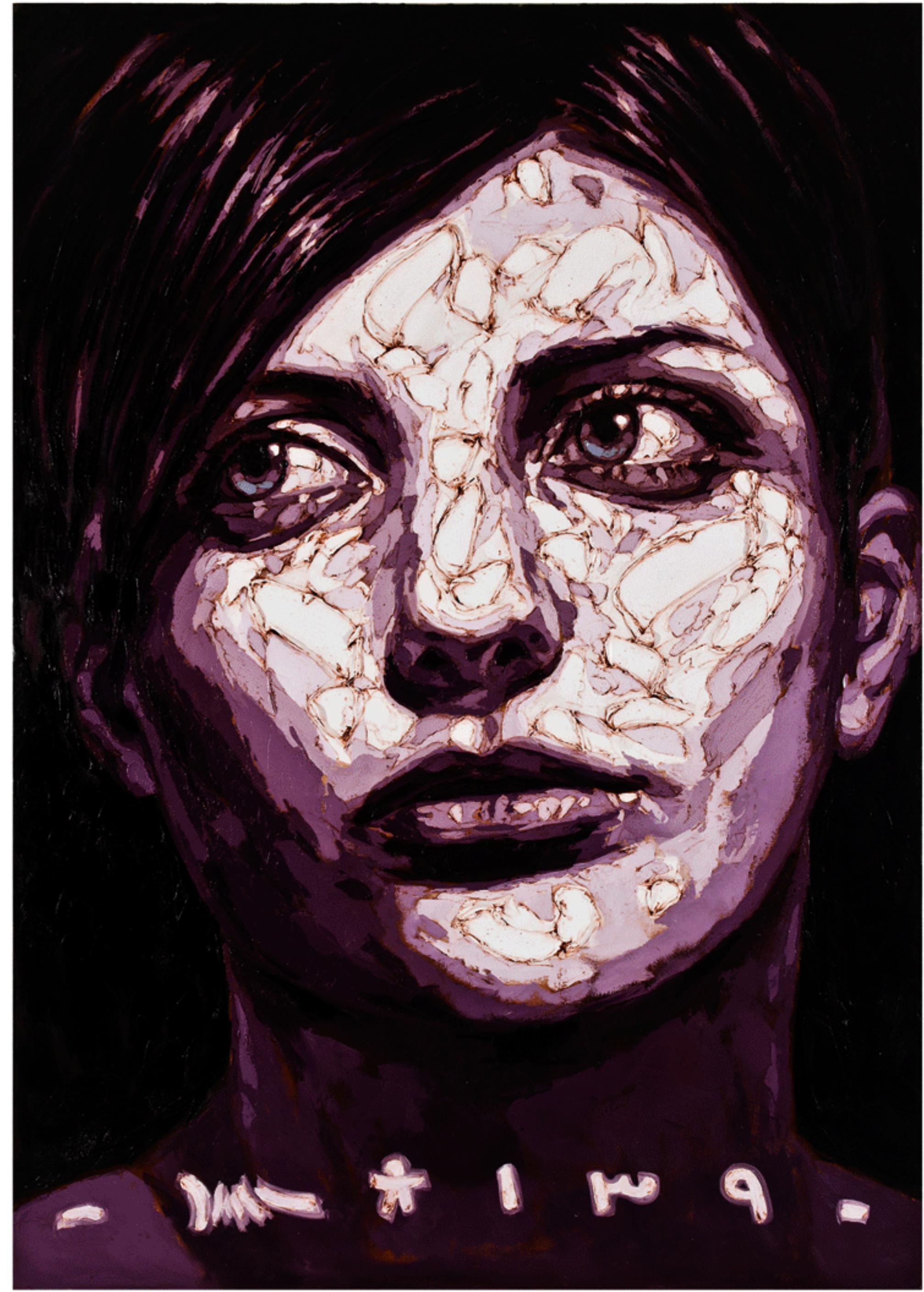
ASSAR
ART
GALLERY
نگارخانه اثر

All rights reserved
No part of this publication maybe copied or transmitted
in any form or by any means without the prior written permission of Assar Art Gallery.
Printed in October 2012
Art Director & Graphic Designer: Iman Safaei - Dabestan Studio
Production Manager: Hooyar Asadian

شما این جا چه کار می کنید این وقت شب شماره ۲ از مجموعه پرسونا، رنگ روغن روی بوم، ۱۴۰×۲۰۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
What Are You Doing Here At This Time of Night No.2 from the Personae series, oil on canvas, 200x140 cm, 2011

شما این جا چه کار می کنید این وقت شب شماره ۱ از مجموعه پرسونا، رنگ روغن روی بوم، ۱۴۰×۲۰۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
What Are You Doing Here At This Time of Night No.1 from the Personae series, oil on canvas, 200x140 cm, 2011

شما اینجا چه کار می‌کنید این وقت شب شماره ۳ از مجموعه پرسونا، رنگ روغن روی بوم، ۱۳۹۱ سانتی‌متر،
What Are You Doing Here At This Time of Night No.3 from the Personae series, oil on canvas, 200x140 cm, 2012

شماره ۲ از مجموعه نه! تاریخ را فاتحان نمی‌نویسم!، رنگ روغن روی بوم، سه لایه‌ای،
No.2 from the No! The History Is Not Written by the Victors, I Write the Damn Thing! series, oil on canvas, triptych,
200x420 cm overall, 200x140 cm each panel, 2010

شهرناز، ارنواز و یک یادداشت زیرزمینی از مجموعه تریلوژی، رنگ روغن روی بوم، سه لبه‌ای، ۱۳۹۰، ۲۰۰×۴۲۰ سانتی‌متر،
Sharnaz, Arnavaz & an Underground Note from the Trilogy series, oil on canvas, triptych, 200x420 cm overall, 200x140 cm each panel, 2011

شماره ۸ از مجموعه خوابیدن در خیابان، رنگ روغن روی بوم، ۱۸۰×۱۸۰ سانتی متر،
No.8 from the *Sleeping in the Street* series, oil on canvas, 180x180 cm, 2009

شماره ۹ از مجموعه اینتلرلود، رنگ روغن روی بوم، ۱۴۰×۲۰۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No.9 from the *Interlude* series, oil on canvas, 140x200 cm, 2011

شماره ۶ از مجموعه نه! تاریخ را من می‌نویسم، آن لعنتی را من می‌نویسم، رنگ روغن روی بوم، ۱۴۰×۲۰۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No.6 from the *No! The History Is Not Written by the Victors, I Write the Damn Thing!* series, oil on canvas, 140x200 cm, 2011

The current period in Visual Art history is the most thriving and most glorious period by reason of its creativity and innovative conduct.

Figurative painting in this era, or in other words, painting with traditional tools despite various new media, has to be something different from what used to be practiced one hundred and fifty years ago. Having a concept and denotation at heart, applying oil paint is no longer merely a painterly technique. The rhythm of the palette knife and the thickness and body of paint, the feeling each color induces and the solidity of color, have an aesthetic nature as well as being visual metaphors.

The juxtaposition of two bulldozers or two tanks in symmetrical form with a barcode in the middle, more than anything else, creates a visual quality which is much more than what a barcode might imply ironically of capitalism. The forthright painting of a newspaper or other objects devoid of their formal proportions to this extent, do not elicit very significant aesthetic results. In fact, by creating two-dimensional settings, at least in some of the works, with those flat backgrounds, the act of painting is more emphasized and shown rather than the exaggerated showing of the object in the foreground. In fact, there is no aim for a new meaning; the goal is to create a new visual quality.

There is no social meaning behind the police car standing on the pedestrian crossing. The crosswalk in the painting is more a maneuver on composition with a formal and decorative make-up. If else, the work would be reduced to only a literal manifesto.

Painting a tank is also more of playing around with tools of power but not aimed at philosophical interpretation of the concept behind power, because in that case, the philosophical conceptualization would be realized in another realm of thought that is no longer known as art. The two-dimensioning of any familiar prototype and detaching it from its original context and inserting it in another setting is only a tool intended for creating a form and an arrangement; an installation. This is only a part of painting as a procedure without supposedly expressing a very intellectual or sociological message.

دورة حاضر از تاریخ هنرهای تجسمی، بدلیل خلاقیت و رفتار مبتکرانه اش، بالنده‌ترین و باشکوه‌ترین دوره است. نقاشی فیگوراتیو در این دوران، یا به بیانی نقاشی با ابزار قدیمی به رغم وجود این همه رسانه، باید چیزی متفاوت با آن چه صد و پنجاه سال پیش به آن پرداخته می‌شده است باشد. استفاده از رنگ روغن معنا و مفهومی دارد و دیگر صرفایک ابزار نیست. ضرب آهنگ حرکت کاردک و جرم رنگ، ضخامت رنگ، احساسی که رنگ به وجود می‌آورد و جسمانیت رنگ، هم وجهی استیک دارند و هم استعاره‌هایی تجسمی‌اند. کنار هم قرار گرفتن دوماشین خاک برداری یادو تانک به طور قرینه بابار کدی در میانشان، بیش از هر چیز، کیفیتی تجسمی به وجود می‌آورد که با رها مهم تراز آن چیزی است که یک بار کد ممکن است به کنایه از سرمایه داری بخواهد بگوید. کشیدن روزنامه با این شکل از صراحت یا اشیائی تا این اندازه تهی از ابعاد رایج فرمالشان، نتایج زیبایی شناختی قبل توجهی به همراه ندارد. در واقع با دو بعدی کردن فضای دست کم در تعدادی از کارها، با کشیدن آن پس زمینه‌ی تخت، بیش از شیء بزرگنمایی شده، نقاشی کردن نشان داده می‌شود. بنا نیست معنی تازه‌ای به وجود آید؛ هدف ایجاد کیفیتی تازه است.

هیچ معنی اجتماعی در پس ماشین پلیسی که روی خط عابر پیاده ایستاده است وجود ندارد. خط‌های عابر پیاده در این تابلو بیشتر تمہیدی کمپوزیسیونی است و جنبه‌ی فرمال و دکوراتیو دارد. در غیر این صورت کار به یک بیانیه‌ی ادبی تقلیل داده می‌شود. کشیدن تانک بیشتر بازی با ابزار قدرت است اما نه بازی در جهت تفسیر فلسفی مفهوم قدرت. چون در آن حالت مفهوم سازی فلسفی در قلمروی دیگری از کار فکری صورت می‌گیرد که دیگر هنر نیست. دو بعدی کردن هر نمونه‌ی آشنا و کندن شیء مورد نظر از بستر اصلیش و قرار دادن آن در زمینه‌ای دیگر تنها ابزاری در خدمت ساختن یک شکل و یک ترکیب است، یک چیدمان. این تنها جزئی از نقاشی است و بنانیست پیامی بسیار اندیشمندانه و جامعه شناسانه از آن منتقل شود.